



PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI W ZAKRESIE PERCEPCJI SŁUCHOWEJ

Temat ośrodka tygodniowego: Dzień Dziecka.

Temat ośrodka dziennego: Dzieci świata.

Kształtowane umiejętności ucznia w zakresie poszczególnych kompetencji kluczowych:

Kompetencje społeczne:

- doskonalenie umiejętności współpracy w grupie;
- rozwijanie zainteresowań na temat różnych kultur;
- kształtowanie postawy tolerancji i szacunku.

Umiejętność uczenia się:

- rozwijanie umiejętności dramowych;
- utrwalanie umiejętności samodzielnej pracy;
- rozwijanie spostrzegawczości.

Kompetencje językowe:

- doskonalenie umiejętności wyrażania swoich opinii;
- rozwijanie umiejętności wypowiedziania się;
- wzbogacanie słownictwa.

Kompetencje muzyczne:

- rozwijanie koordynacji ruchowo-słuchowej;
- utrwalanie umiejętności analizy sylabowej;
- kształcenie wrażliwości i spostrzegawczości słuchowej.



PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zajęcia wstępne

a. Zajęcia porządkowe

- Powitanie

Uczniowie siedzą w kole. Kolejno witają się z koleżankami i kolegami. Rytmicznie uderzają w bębenek i wypowiadają samodzielnie wymyślone powitania, np. „Dzień – do – bry ko – le – żan – ki i ko – le – dzy”. Za każdym razem dzieci odpowiadają na powitanie, powtarzając słowa za witającym.

- Ustalenie daty

Chętni uczniowie przypominają klasie nazwy dni tygodnia, miesięcy i pór roku w odpowiedniej kolejności. Każdy uczeń samodzielnie zapisuje na karcie pracy nr 2 aktualną datę. Kartę wklejają do zeszytów, może zostać dokończona w dalszej części zajęć.

- Przygotowanie do zajęć

Uczniowie otrzymują od prowadzącego kartę pracy nr 1 i wykonują ćwiczenie: otaczają pętlami obrazki przedstawiające przybory szkolne, które następnie wyjmują z tornistrów.

- Ustalenie listy obecności

Uczniowie rysują swoje portrety na kartonie, podpisują swoje obrazki. Następnie nauczyciel odczytuje listę obecności. Każdy uczeń, słysząc swoje imię i nazwisko, wręcza przygotowany portret prowadzącemu. Na zakończenie nauczyciel przelicza, ile ma portretów. Mówi, ile by musiał mieć, gdyby wszyscy byli obecni. Prosi uczniów, aby obliczyli, ile osób dziś nie ma w szkole. Portrety zachowuje do dalszej części zajęć.

b. Obserwacja przyrody

Uczniowie podchodzą do okna i obserwują przyrodę, z pomocą nauczyciela odczytują temperaturę na termometrze zaokiennym. Następnie wykonują ćwiczenie w karcie



pracy nr 2: nakleją w tabeli piktogramy oznaczające pogodę i zaznaczają temperaturę na termometrze.

c. Przedstawienie celu i tematu zajęć

- Uczniowie i nauczyciel stoją w kole na obrzeżach chusty animacyjnej. Wspólnie wachlują chustą. Na hasło nauczyciela: „Przebiegają wszystkie osoby, które mają dwie kitki, niebieskie oczy, krótkie włosy itp.”, osoby z wymienioną cechą wyglądu przebiegają pod chustą. Nauczyciel wymienia kilka cech uczniów, aby każde dziecko miało szansę przebiec pod chustą.

Na podstawie zabawy z chustą oraz po obejrzeniu wcześniej narysowanych portretów dzieci odpowiadają na pytania: Czy wszyscy jesteśmy tacy sami? Czym się różnimy?

- Uczniowie otrzymują od nauczyciela karty pracy nr 3 i wykonują ćwiczenie: odszukują drogę dziecka do domu, z liter, które spotkają na drodze. Wybrany uczeń odczytuje hasło: „Dzieci świata”. Nauczyciel informuje, że jest ono tematem dzisiejszych zajęć.

2. Praca poznawcza

a. Obserwacja

- Uczniowie siedzą w kole. Nauczyciel rozkłada przed nimi zdjęcia dzieci z różnych stron świata oraz ich domów. Uczniowie oglądają zdjęcia, starają się dostrzec różnice między dziećmi.
- Nauczyciel zadaje uczniom pytania: Czym różnią się dzieci przedstawione na obrazkach? Jak myślicie, jak te dzieci spędzają czas wolny? Co lubią? Co je łączy/ Na jakich kontynentach mieszkają? Jak dzieci z różnych stron świata mogłyby się porozumieć? Kto z was spotkał dzieci z różnych stron świata?
- Nauczyciel podsumowuje informacje o dzieciach z różnych zakątków świata. Wszystkie dzieci lubią się bawić, jeść słodczyce, kochają swoich rodziców, mają przyjaciół. Obecnie możemy podróżować po całym świecie i odwiedzać różne kraje, poznawać ich mieszkańców i zwyczaje. Może nawet zamieszkać tam, gdzie nam się



spodoba najbardziej. Dlatego w Polsce też możemy spotkać ludzi pochodzących z różnych stron świata. Mieszkają w Polsce, pracują, uczą się, czują się Polakami.

b. Kojarzenie

- Nauczyciel czyta ciekawostki o dzieciach z różnych stron świata.
- Nauczyciel dzieli uczniów na tyle grup, ile przygotował zdjęć dzieci z różnych stron świata. Uczniowie losują zdjęcie jednego dziecka. Następnie w grupach odszukują w atlasach, albumach, przewodnikach przygotowanych przez nauczyciela, informacje o zwyczajach, pochodzeniu, stroju dziecka, które wylosowało.
- Uczniowie prezentują wyszukane informacje.
- Nauczyciel prezentuje uczniom sposoby powitań, które są charakterystyczne dla ludzi świata. Uczniowie dobierają się w pary i powtarzają po nauczycielu powitania w dwójkach, np. pocieranie się nosami u Eskimosów.

3. Ekspresja

- Nauczyciel recytuje bądź odczytuje wiersz Juliana Tuwima „Bambo”. Dzieci uważnie słuchają utworu. Następnie prowadzący odczytuje wiersz ponownie. Uczniowie przedstawiają jego treść według własnego pomysłu. Mogą to robić pojedynczo lub wszyscy razem, każdy na swój sposób.
- Uczniowie dobierają się w pary. Każda para otrzymuje od prowadzącego arkusz papieru i przygotowuje narzędzia rysunkowe. Dzieci w dwójkach rysują szkołę, ulubioną zabawę i zabawkę omawianego wcześniej dziecka.
- Uczniowie spacerują po sali w różnych kierunkach. Nauczyciel wypowiada hasła, np. powitanie w Afryce, powitanie w Europie, powitanie w Azji. Na dane hasło uczniowie witają się w określony sposób.
- Uczniowie wykonują prace plastyczną na temat: „Wioska dzieci świata”. Każdy uczeń rysuje wybranego mieszkańca świata i jego dom. Wycina ilustracje i nakleja je na duży arkusz papieru, na którym wszyscy przedstawiają wioskę dzieci świata. Po naklejeniu ilustracji na wspólny arkusz uczniowie według własnego pomysłu domalowują farbami: drzewa, zwierzęta, pojazdy.



Projekt „Uwaga! Sposób na sukces” współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Klasa III / Scenariusz nr 35

- Nauczyciel wręcza każdemu uczniowi kartkę ze zwrotką wiersza Juliana Tuwima „Bambo” (zwrotki są ponumerowane, aby każdy uczeń wiedział, w jakiej kolejności ma przeczytać tekst). Uczniowie wspólnie z nauczycielem odczytują wiersz.
- Nauczyciel ponownie wypowiada wiersz. Uczniowie, słysząc tekst zwrotek, które odczytali chwilę wcześniej, ruchem i gestem ilustrują ich treść.

4. Podsumowanie zajęć

- Uczniowie wypowiadają się na temat wspólnej pracy plastycznej „Wioska dzieci świata”; kto mieszka we wiosce, co robi i w co się lubi bawić. Na koniec dzieci odpowiadają na pytanie: Czy chciałbym/chciałabym mieszkać w wiosce dzieci świata i dlaczego?
- Zadaniem domowym uczniów jest nauczenie się przydzielonej zwrotki wiersza na pamięć.

Opracowała: mgr Aldona Domeradzka,
Członek Rady Programowej